That is a thing which the Government are most reluctant to do, because publishing business is enterprising and in its initial stage in this State. But if things of this sort are done the time would come when Government will have to take away the selling business from those persons and distribute the books through their own official agency.

NEW MEMBER.

Mr. C. O. Karunakaran, Superintendent, Public Health Laboratory took the oath and signed the Rolls.

DISCUSSION ON BUNCHY TOP DISEASE OF BANANAS (*contd*).

MR. K. R. NARAYANA AIYAR (*Director of Agriculture*): Yesterday I was mentioning to this Honourable House that firstly what is known as the Bunchy top disease of bananas is caused by a virus. Secondly the incubation period of this disease varies from any thing like 3 weeks to 10 weeks with the result that it is impossible to detect whether a particular plant has been effected or not. Thirdly, no cure has been so far found for this disease. All that has been possible for scientists to do is to segregate the area affected and destroy the plants, both healthy and diseased within that area and prohibit the planting of fresh suckers there for a period of one year. Certain measures were adopted in Australia, New South Wales and Queensland where the disease spread widely. The control of this disease in the State first engaged the serious attention of the Applied Biology Sub-Committee. This committee discussed all aspects of the problem at a meeting held on the 5th June and adopted the following resolutions.

(1) that immediate steps be taken to destroy within the course of four weeks all the plantian trees in the affected area :—

(2) that the cultivation of plantains in the area be prohibited for a period of one year.

(3) that other parts of the State be watched to ascertain whether there are any other focii of infection.

These resolutions were duly submitted to the Council of Research at its meeting held on 8th June 1945, and were accepted by the Council. The measures that we have taken so far are only of a palliative nature. I have already indicated that inspite of all the measures taken for the control of the disease, it has not been possible to eradicate it so far. It has spread over an area of roughly 220 sq. miles. On the eastern side, the disease has spread to the borders of the hills. Once the disease gets into the hills and infects the jungle plantains also, the problem of its complete eradication will become practically a super human and impossible task. The situation is some what alarming. Sir, in view of the seriousness of the disease and the extreme urgency of the matter and the colossal loss it is likely to cause if not arrested, I request that the honourable members of this House will kindly lend their support for implementing these resolutions. It is hardly necessary for me to say that unless immediate steps are taken not only will there be total devastation of the beautiful plantain gardens that we have in this country, but also the utter annihilation of this most important industry in the course of two or three decades.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. C. O. KARUNAKARAN (*Superintendent Public Health Laboratory*): Sir, the urgency and magnitude of the problem of the 'Bunchy Top' disease and the necessity to concert measures so that it may be eradicated *in toto* within the period of three or four weeks was emphasised by my honourable friend, the Director of Agriculture. Every member of this House knows how vitally the plantain industry is linked with the every day life of the rich and poor of the country. It is estimated that there are 40 million plantain clumps in the State and at the very modest estimate of four annas per plant the income would amount to a crore of rupees annually. This is a very conservative estimate, applicable to normal times, and it shows the economic interest that is now at stake on account of the prevalence of the disease.

How quickly the disease is spreading and threatening the very existence of plantain gardens in the State may be seen from the fact that while we had 150 sq. miles affected with the disease some ten months ago, today, we have 220 sq. miles infected with the disease. It spreads in geometrical progression and unless checked, it will continue to spread. That is what happened in Ceylon. There, it started a few years ago, spread by leaps and bounds and destroyed plantains everywhere. It was only by herculean efforts that they were able to preserve the industry in a small district. We will have to face such a situation if appropriate measures are not immediately taken. The disease usually spreads from plantain to plantain and from one plantation to adjacent plantations by being communicated by infected *aphis*. But the disease may jump long distances. That was how it came to Kottayam from Ceylon. It also happened in Travancore in a similar manner. Last year, some enterprising planter took fifty plantain suckers from Kottayam to be planted in Vaikom. Fortunately the garden was next door to the Agricultural Inspector at Vaikom who discovered that the suckers were infected, and destroyed them promptly. Supposing it was not so discovered, what would have happened to the gardens there? We would have been faced with another serious problem. These things might happen at any time if infection exists anywhere. The disease may spread in this manner over very large areas, widely separated areas. It is therefore absolutely necessary that the disease should be eradicated in the shortest possible time.

Just as a surgeon gives to palliative and conservative measures the fullest trial, and hopes against hope that he might be able to save the limb, we have been trying all possible palliative measures for its eradication. Forty fieldsmen, four supervisors and one special officer have been working on it and they have already destroyed about 3 lakhs of plantains. Yet the disease remains active. The Government, The Council of Research, and the Department of Agriculture have been watching the situation with great anxiety from the beginning and doing everything possible by way of conservative measures; but the disease has not been brought under control. The applied Biology Committee of the Council of Research have very carefully considered the present situation and have made these recommendations. Unless we adopt the recommendations of the committee and hasten to carry them out the results will be disastrous and I have no doubt that it will destroy the entire plantain industry in Travancore within the next ten or twenty years. As my friend the Director of Agriculture has informed

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this honourable house, the disease will spread into the jungle and infect hill plantains and once it does so, we will not able to rebuild the plantations for years to come. New plants cannot be raised even if healthy suckers from far off place are brought and planted, because the infection in the hill plantains would be enough to destroy the new ones and make fresh cultivation impossible.

The magnitude of the peril may be visualised when it is remembered that the economic interest involved in this amounts to more than a crore of rupees at the most conservative estimate. Imagine, Sir, the life of the people of this country without a plantain fruit for the common people to eat and without plantain leaves to eat. So it is absolutely necessary that radical measures must be taken by us in this direction immediately. It is after serious and mature consideration that the Council of Research, through their Applied Biology Committee, have come to the conclusion that there is nothing else to do to eradicate the disease than take these radical steps. It is a problem of considerable magnitude, a problem the like of which the State has not seen before. It means the complete destruction of the plants for over an area of 220 sq. miles. Sixteen lakhs of plantain clumps will have to be destroyed and replanting will have to be prohibited for one year after that. It is a thing which the Government have to proceed with, very cautiously. The Government can do it only with the fullest support of the honourable Members of this House and I am sure that their support will come in the fullest measure.

MR. P. K. KURIAKOSE: May I know whether the infection can be conveyed by the fruit.

MR. C. O. KARUNAKARAN: Yes, if an infected aphis sticks on the fruit and then gets into a healthy plant. This is rare, but is theoretically possible.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: May I know from Government whether any propaganda was undertaken in this direction?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Yes, the department has undertaken a considerable amount of propaganda.

PRESIDENT: How many plants have been destroyed already?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Over three lakhs, Sir.

PRESIDENT: I think officials of the Agricultural Department go to each house, and they have done already this amount of work. It could not have been done without some amount of propaganda.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Is public opinion in favour of complete destruction of plants.

PRESIDENT: All that I say is that after the discussion in this House and in the other, large number of pamphlets in Malayalam and Tamil will be distributed pointing out the dangers of the disease. The people will then have an opportunity of knowing these measures. The various newspapers will, I hope, help us in this matter.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: തിരുവിതാംകൂറിൽ വാഴക്കൃഷിയിൽനിന്നും പ്രതിവർഷം മൂന്നുകോടി രൂപാ ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നും ഇപ്പോൾ അതിൽനിന്നും ഒരു കോടിരൂപാ ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്ന് ഡാക്ടർ കരുണാകരനും ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഉത്തരവാദിത്വ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puliyur T. P. Velayudhan Pillai.]

മുള്ള രണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളിൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള പരമനിർഭാഗ്യമായ വലിയ വ്യത്യാസം ഏതു നിലയിൽ ആയിരുന്നാലും ഈ രാജ്യത്തു വാഴക്കൃഷി പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു വ്യവസായമാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വാഴക്കൃഷിക്കു സാംക്രമികരോഗബാധ സംഭവിച്ചതോടുകൂടി ഉടലായ ദുഷ്യഫലങ്ങളുടെയും അപരിഹാര്യമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുടെയും ഗൌരവം സദാ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇതിനുള്ള അനപേക്ഷണീയമായ പ്രതിവിധി എന്താണ് ഉടനടി ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നാമെല്ലാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടുകൂടിയും ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ബഹുമാന്യന്മാരായ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഈ സാംക്രമികരോഗബാധയെക്കുറിച്ചു ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്റെ അഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തിൽ വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരും ഗൃഹസ്ഥന്മാരുമായ പൌരവൃന്ദത്തിന്റെ അഭിപ്രായമല്ല, ഗവണ്മെന്റു ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. നേരേ മറിച്ചു് ഈവിഷയത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി പര്യവേക്ഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ള വിദഗ്ധന്മാരുടെ സംശയാതീതമായ അഭിപ്രായമാണ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഏ ഒ ഏ. മൈൽ സ്ഥലത്തുള്ള വാഴകർഷകരും ഈ സാംക്രമികരോഗബാധയുണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു തൽപരിഹാരാർത്ഥം ആ പ്രദേശത്തുള്ള മുഴുവൻ വാഴകളെയും ഒരേസമയത്തുതന്നെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ഗൌരവതരമായ ഒരു കാര്യമാണു്. ഏ ഒ ഏ. മൈൽ സ്ഥലത്തുള്ള വാഴകർഷകരുടെ ഇപ്പോൾ സുഖക്കേടു ബാധിച്ചിട്ടുള്ള എങ്കിലും ക്രമേണ ഇതു പടർന്നു പിടിച്ചു് തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുകയും ഈ രാജ്യത്തെ വാഴകൃഷി സംപൂർണ്ണമായി നശിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ള ആപൽക്കരമായ ആ ഭാവിയെപ്പറ്റി അതർഹിക്കുന്ന ഗൌരവത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയമാക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അതുകൊണ്ടു് അടിയന്തിരമായി ചിന്തിക്കാനുള്ളതു് വാഴയിൽനിന്നും കിട്ടിവരുന്ന ഫലങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും ഇവയുടെ ദുർല്ലഭ്യം നിമിത്തമുള്ള അസൌകര്യവും സാമ്പത്തികമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നാം ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിക്കുകയോ അതോ രോഗശമനത്തിനു ഉപയുക്തങ്ങളായ പ്രതിവിധികൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കൃത്യവിലോപവും വിവേകശൂന്യതയും നിമിത്തം ശാശ്വതമായ ദുർല്ലഭ്യവും അസൌകര്യവും നാം അനുഭവിക്കുകയോ ഇതിൽ ഏതാണു് ഉത്തമപക്ഷം എന്നുള്ളതാണ്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഗൌരവമായി ചിന്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി എനിക്കു തോന്നുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്. കൃഷി സമ്പദ്വകുപ്പുകാരുടെയും പൌരപ്രമുഖരുടെയും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നാംകിയാലും അവയിൽനിന്നും മനുഷ്യസ്വഭാവം ഈ നിലയിലിരിക്കുന്നിട ത്തോളം കാലം പ്രായോഗികമായ ഉദ്ദിഷ്ടഫലം സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഉപദേശങ്ങളും നാംകി സമയനഷ്ടവും സാമ്പത്തികമായ ഭീമനഷ്ടവും വരുത്തുന്നതിനെക്കാളും നല്ലതു നിർബന്ധിതമായ നിയമവ്യവസ്ഥമൂലം ഇപ്പോൾ രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ വാഴകളും അതിന്റെ വില എത്രതന്നെ ആയിരുന്നാലും രോഗപകർച്ചയുടെ നിദാനമാകാത്ത വിധം ശാസ്ത്രീയമായി നശിപ്പിക്കണം. രണ്ടാമതായിട്ട് ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ വാഴകളിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന യാതൊരു സാധനവും സാംക്രമികരോഗം പിടിപെടാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപരിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെ തടയാൻ വേണ്ട നടപടി ഗവണ്മെൻറ് ഉടൻ എടുക്കണം. ഇങ്ങനെ രോഗബാധിതപ്രദേശങ്ങളിലെ വാഴകളും എല്ലാം നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷവും ഒരു വർഷക്കാലത്തേയ്ക്ക് അവിടെ വാഴകൃഷി ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും ഭൂമി പരിശോധിച്ചു രോഗാണുക്കളായ അണുക്കളും ഇല്ലെന്നുള്ള നിർദ്ദിഷ്ടമായ വിദഗ്ധാഭിപ്രായം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനുശേഷമേ വാഴകൃഷി നടത്താൻ പാടുള്ളു എന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ വീണ്ടും വാഴകൃഷി ചെയ്യേണ്ട കാലം വരുമ്പോൾ നല്ലതായ വാഴത്തൈകളും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ശേഖരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. രോഗബാധയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഉത്തമവിശ്വാസമുള്ള സ്ഥലത്തു നഴ്സറി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആരംഭിച്ചു പ്രചാരണം നടത്തണം. ഗവണ്മെൻറ് നഴ്സറികളിൽനിന്നും വാഴത്തൈകൾ മിതമായ വിലയ്ക്കു പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു പ്രവർത്തനപദ്ധതി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഉപവൽക്കരിക്കുകയും കാലവിളംബമെന്യേ പ്രായോഗികമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഉത്തമമാണെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും മാത്രമേ ഇത്ര ഭയങ്കരമായ രോഗം വാഴകൾക്കു ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. എന്റെ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവെൻസിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ വാഴകൃഷിക്ക് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥലം തിരുവല്ലാതാലൂക്കാണ്. അതുകൊണ്ടു വാഴകൃഷിയെ ലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ തൽക്കാലദുരിതങ്ങളെ വകവയ്ക്കാതെ നിർബന്ധിതനിയമവ്യവസ്ഥകൾമൂലം രോഗനിവാരണത്തിന് വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

Mr. C. S. LAKSHMANA AIYAR (*Trivandrum City*): Sir, I support the motion introduced by the Director of Agriculture. In doing so, I wish to draw the attention of the House to two aspects of the matter,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. S. Lakshmana Aiyar.]

One is the rather alarming statement made by him that there is every possibility of the infection being carried into the forest areas without any prevention of the recurrence of the disease being possible at all in the future. If, really, that is the state of affairs, it is a matter in which at least those areas which lie adjacent to the forests will have to be dealt with immediately and without any propaganda or inviting public opinion or anything of the kind, because the harm that is threatening us is certainly very serious and if really the whole thing will get out of control soon, there is no meaning in delaying drastic action for the day.

PRESIDENT: I think honourable members may keep in mind what has happended elswhere. This epidemic attacked the Fiji Islands some years ago. There was some difference of opinion as to the measures to be taken and it so happened that the epidemic was not controlled. The result of it was that in one of the big centres of banana and plantain industry in the world the Fiji Islands —not only did the whole of the plantations come to ruin but I think for the subsequent forty years no plantains grow in Fiji Islands. It is only quite recently *viz.*, during the last four or five years after the lapse of about forty years, that they have been able to grow plantains without the risk of this pest. I think the magnitude of the problem is realised by this House.

The same thing happended in Ceylon. Ceylon's plantain crop was completely ruined thus jeopardizing one of the mainstays. So far as Fiji is concerned, the whole crop was completely destroyed. The same thing took place in Trinidad and one or two other places.

MR. C. S. LAKSHMANA AIYAR: In regard to the magnitude of the danger that has threatened us I suppose no particular verification is necessary because the infection has already spread over two hundred and fifty miles.

This morning I had occasion to meet one of the officers of Government who had come here on leave from Kottayam. He was telling me that it is practically impossible to get plantain leaves. Therefore, that the disease has spread to a very considerable extent in that area is common knowledge. When once that point is conceded, I do not see any reason why drastic action should not be taken and I very much doubt whether it is a question for propaganda or palliative measures to be taken, as was suggested here.

MR. V. MADHAVAN (*Vaikom* cum *Kottayam*): സർ, വാഴകൃഷിക്ക വന്നിട്ടുള്ള അപകടത്തെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടുമൂന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോട്ടയം താലൂക്കിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എനിക്ക് കോട്ടയത്തെ വാഴകൃഷിക്ക പറ്റിയിട്ടുള്ള അപകടത്തെപ്പറ്റി നേരിട്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കോട്ടയത്ത് വാഴ നിർമ്മൂലം അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു അത്ര വലിയ അബദ്ധമായിരിക്കുകയില്ല. കോട്ടയം പട്ടണത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും ഒരു ഇലക്ക് ഒരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ുകൂവും അതിൽക്കൂടുതലും വിലയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഉത്സവകാലങ്ങളിലും റവും അത്യുകർഷ അധികം കൂടുന്ന സമയത്തു ക്ലബുകളിൽ ഉള്ള എച്ചിൽ ുലകർഷ തിരികെ എടുത്തുപയോഗിക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതി വന്നുകൂടിയ നിർഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി വളരെ സങ്ക പ്പെടുകയല്ലാതെ നിവൃത്തമില്ല. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഇതിന്റെ ുരവം മനസ്സിലാക്കി എത്രയും വേഗത്തിൽ വേണ്ട നടപടികൾ നട ുന്നതിൽ എനിക്ക് യഥാർത്ഥമായ സന്തോഷമുണ്ട്. കോട്ടയം താലൂ ിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ആയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറിനോട് റുള്ള പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് എന്റെ പ്രസംഗം കാണ്ടു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിയമസഭയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ ുഗതികളും വളരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ാരാളമായി പുറത്തുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഇവിടെ നടക്കുന്ന വാദപ്രതിവാദ ങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ അവർ അറിയുന്നതാണ്. ഗവണ്മെൻറ് ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു കാര്യമായി കരുതി അതി ലുള്ള വേണ്ട നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത എല്ലാ നങ്ങളും എടുപ്പമറിയുന്നതാണ്. നിയമസഭയിൽ ഈ വിഷയം വളരെ ുധാനമായി സ്വീകരിച്ച് അതിനു വേണ്ട വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ കൊണ്ടു ുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറിനോടും അതിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളായ വശങ്ങ ളെപ്പറ്റി വിസ്താരമായി പ്രതിപാദിച്ചതിനു മി. കെ. ആർ. നാരായ ണനോടും ഡാക്ടർ കരുണാകരനോടും എനിക്കുള്ള നന്ദിയെ പ്രദർശിപ്പി ച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, It was far from my mind when I put the question that we should not take any radical measures to eradicate the pest. What I intended to convey was that before we took radical steps to eradicate the disease, we should get the support of the enlightened public of the locality, because it is a thing which affects vested interests. I fully agree with the point of view that if the experts would come to the conclusion after deep consideration that the disease could be eradicated only by destroying all the plantains in that area, we have no other alternative. That has to be done when such wide and effective measures are needed to safegnard the interests of the people in those localities. That can be done by Government authority alone. No amount of persuasion will induce the ordinary ryot to destroy a plant he has reared up. The ryots by temperment wedded to the soil and its growth. We have known of the cocoanut pest and the propaganda carried on by the experts of the Agricultural Department for years. Even then when the ryots were induced to cut the green leaves of the affected trees they would not do it. That is the temperment of the average ryot in Travancore. That being so, any amount of persuasion will not by itself induce the ryots to destroy his plantain in toto. So, if we want to eradicate the evil by destroying the plant it can be only by a certain amount of force being exerted by Govern-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Natraja Pillai]

ment in the interests of the public. My point is that has to be undertaken only after eliciting public opinion, so that there may be a popular support behind the move. That was my intention when I put that question and I fully agree that steps must be taken to remove the evil as early as possible. I would only request the experts of our Department to bestow their best attention and come to a reasoned conclusion before they launch upon this step.

MR. P. M. VARGHESE : സർ, വാഴക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ അഭിപ്രായംകൂടി ഈ സഭ മുമ്പാകെ രേഖപ്പെടുത്താമെന്നാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഞാൻ വാഴകൃഷി സാധാരണയായി ചെയ്യുന്ന ഒരാളാണ്. ഏത്തവാഴകൃഷി ചെയ്യ എനിക്ക് ഉദ്ദേശം 5 കൊല്ലത്തെ പരിചയമുണ്ട്. വാഴത്തോപ്പുകളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ബാധ എനിക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കുറേ വാഴകൾക്ക് രോഗം വന്നാലും ബാക്കിയുള്ള വാഴക്ക് രോഗം ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്. അവയിൽനിന്നും ശരിയായ ഫലം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന എനിക്കനുഭവംകൊണ്ടറിയാം. രോഗം ബാധിച്ച സ്ഥലത്തെ വാഴകളെല്ലാം ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കണമെന്ന ഒരു നിയമം പാസാക്കിയാൽ അതു ജനങ്ങൾക്ക് വലുതായ സങ്കടത്തിനു കാരണമായി തീരുന്നതാണ്. പ്രകൃതിയിൽതന്നെ ഒരു ന്യായമുണ്ട്. ഒരു സ്ഥലത്തു ഏതെങ്കിലും ഒരു പകർച്ച വ്യാധി വന്നാൽ രോഗം വന്നവരിൽതന്നെ ഒരിരുപത്തഞ്ചു ശതമാനം അതുകൊണ്ട് മരിക്കാതിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ മൃഗങ്ങൾക്കു രോഗം വന്നാലും കുറെ മൃഗങ്ങൾ രോഗത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതായി കാണാം. ഈ നിയമം നാം മനസ്സിലാക്കാതെ, രാജ്യത്തിന്റെ പരിതഃസ്ഥിതി ശരിയായി മനസിലാക്കാതെ ഒരു സ്ഥലത്തു രോഗം വന്നു എന്നുവച്ച് അതെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്താതെ എല്ലാ വാഴകളെയും കർശനമായി നശിപ്പിക്കണമെന്ന നിയമം പാസാക്കിയാൽ തീർച്ചയായിട്ടും അതു ബുദ്ധിപൂർവകമായ പ്രവർത്തിയായിരിക്കുമെന്ന എനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ തൊടുപുഴ താലൂക്കിലെ ചില തോട്ടങ്ങളിൽ വാഴരോഗം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ വാഴകൾക്കും അതു ബാധിക്കാതെ ചില വാഴകൾ രോഗത്തിൽനിന്നും വിമുക്തമായി കിട്ടുന്നുണ്ട്. രോഗം പിടിപെട്ട വാഴകൾ കുറഞ്ഞതായ ഫലം തരുമെന്നിരുന്നാലും മറ്റു വാഴകളിൽനിന്നും ശരിയായ ഫലം കിട്ടുന്നതാണ്. മറ്റു വാഴകളെ രോഗം ബാധിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ വാഴകൃഷിയെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാതെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഉപദേശത്രേണ,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ജനങ്ങളെ, വാഴയുടെ വ്യാധിയെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും വ്യാധി ഉള്ള വയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും വ്യാധി ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു പകരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ മനസിലാക്കുകയും അതിനു വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു എന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. P. K. KURIAKOSE : സർ, വാഴകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഈ മാതിരി രോഗം വാഴക്കു മുൻപു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം രോഗം ബാധിച്ചു വാഴകൾക്കു കുലകൾ വരാതിരിയ്ക്കുകയാണു പതിവു് കുറെ വാഴകൾക്കു രോഗം ബാധിച്ചാലും ബാക്കിയുള്ളവയെല്ലാം രക്ഷപ്പെട്ടുപോരുന്നുണ്ടു്. ഇതിനു മുൻപു പല അവസരങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങൾ ചില വാഴക്കു ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായും ആ രോഗത്തിൽനിന്നും മറ്റുള്ളവ രക്ഷപ്പെട്ടു ശരിയായ ഫലങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതായും അറിവുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വിവരിച്ച സംഗതികളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ഇതു എന്തോ വ്യത്യാസപ്പെട്ട ഒരു രോഗമായിരിക്കണമെന്നാണു്. അങ്ങിനെ അല്ലെങ്കിൽ വാഴയെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കത്തക്ക നിലയിൽ കൂടുതൽ ശക്തിയായി വ്യാപിക്കാൻ ഇടയില്ല.

ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു അന്വേഷണത്തിനുശേഷം വേണം വാഴയെ പാടെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു പ്രധാന കാര്യം എനിക്കു പറവാനുള്ളതു്, തിരുവിതാംകൂറിൽ വാഴകൃഷി ഒരു വമ്പിച്ച കൃഷിയാണു്, ഈ കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം അനവധി സാധുക്കൾ ജീവിക്കുന്നുണ്ടു്. അവർ അതിനുള്ള വിത്തുകൾ ശേഖരിച്ചു് വളമുണ്ടാക്കി നട്ടുകഴിഞ്ഞു് മൂപ്പെത്തുന്നതിനുശേഷം, അതിനു ദിവസേന കുറെ നാളത്തേക്കു വെള്ളം കോരുന്നു. പിന്നീടു് വാഴ കുലയ്ക്കുന്നതുവരെ അതിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാഴകളെല്ലാം വളർന്നുവന്നു കുലക്കാറാകുമ്പോൾ അവയെ നശിപ്പിക്കണമെന്നു വരുന്നതു് കർഷകനു വലിയ നഷ്ടവും സങ്കടവുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതായാൽ കർഷകനു് വാഴയൊന്നിനു് ഇന്നിത്ര കൊടുത്തു കൊള്ളുമെന്നു് ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കണം.

PRESIDENT : Government is to pay? Is it the idea?

MR. P. K. KURIAKOSE : കർഷകനു് ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. രോഗം പിടിപെട്ട വാഴയെ മാത്രമേ നശിപ്പിക്കുന്നുള്ളു എന്നു വരികിൽ വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകയില്ല. നഷ്ടപ്പെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. K. Kuriakose.]

ഫാരം ചെയ്യേണ്ടതുമില്ല. രാജ്യരക്ഷയുടെ, വ്യവസായ രക്ഷയുടെയും, മറ്റും മുൻനിറുത്തി ഒരു നിയമം പാസാക്കിക്കൊണ്ട്. വാഴ മുറിക്കാനായി ചെല്ലുമ്പോൾ പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാം. അതു് സ്റ്റോറിന്റെ പൊതു ആവശ്യത്തിലേക്കു വേണ്ടി നടപ്പിലാക്കേണ്ട ഒരു നിയമമായതുകൊണ്ടു് വേല ചെയ്യുവൻ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുന്നതു ശരിയല്ലാ.

PRESIDENT: What does the honourable member think is the price for the damages likely to be incurred by Government in regard to each plantain?

What would it cost for each plant? The honourable member has been stating so far as I understand Malayalam that it is the duty of the Government to reimburse the agriculturists for the loss that he would sustain by reason of the eradication that is now contemplated by the Government. What does he think is the amount likely to be payable in respect of each plant?

MR. P. K. KURIAKOSE: സാധാരണ ഒരു വാഴക്കുലയ്ക്കു രണ്ടുരൂപാവരെ വിലകിട്ടുന്നുണ്ടു്. ആ നിലയ്ക്കു് ഒ ൦ ൦ മൂടവാഴയുള്ളവന്നു്, അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്നതു ഫ ൦ ൦ ൦ രൂപയാണു്. അതിൽ അരരൂപാവീതമുള്ള ചെലവുകഴിച്ചു്, ബാക്കിഅവന്റെ വേലക്കൂലിയും ആദായവുമാണു്. ഈ ആദായത്തിനെ ഒരു നിയമം മൂലം പാടെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതു് വളരെ കഷ്ടമാണു്; അതുകൊണ്ടു്, കർഷകന്നു് പ്രായമായ വാഴയൊന്നിന്നു് ഒരു രൂപയെങ്കിലും കൊടുക്കേണ്ടതാണു് ഈ അഭിപ്രായം ഗവണ്മെന്റു് സദയം സ്വീകരിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: സർ, വാഴരോഗകാര്യം വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാകയാൽ ചില സംഗതികം ഗവണ്മെന്റിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പൊതുവേ വാഴയ്ക്കുനേരിട്ടിട്ടുള്ള ഈ സാംക്രമികരോഗത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാപതിപ്പിക്കുന്നതു് വളരെ വളരെ ആശ്വാസപ്രദംതന്നെ. "കുറുനാമ്പു്" രോഗം, ഇവിടെ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടു് വളരെ നാളുകളായിട്ടില്ല. അടുത്തകാലത്തു് കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും നിയമിതരായിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു് രോഗം പിടിച്ചിട്ടുള്ള വാഴകൾ നിർദ്ദോഷം നശിപ്പിച്ചുകളയണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തവരുടെ മേൽകർശന നടപടികൾ എടുക്കുന്നതാണെന്നും മറും കർഷകരോടു പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതുകേട്ടു് കൃഷിക്കാർ മിക്കവാറും വാഴക്കൃഷിയിൽ വിമുഖരായിട്ടുണ്ടു്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള നിർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദ്ദേശം രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള വാഴകൾ ഇളക്കിമാറ്റിയ കഴികൾ കറഞ്ഞതു് ഒരു വർഷമെങ്കിലും കഴിച്ചുമൂടണമെന്നാണു്. തൻനിമിത്തം വാഴകൃഷികൊണ്ടു ഉപജീവനം നടത്തുന്ന ആളുകൾക്കു് സാരമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കിടയാകുന്നതാണു്. മി:കുഞ്ഞാക്കോസു് പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷിക്കാർക്കു് ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം മുഴുവനും ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും അവരുടെ വേലക്കൂലിയെങ്കിലും സമയം നോക്കുന്നതു് ഗണ്യമായ ഒരു സഹായമായിരിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം ഈ നിയമം മൂലംവാഴകൃഷിക്കാർക്കു് കൂടുതൽ സങ്കടമുണ്ടാകും. കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു് മുമ്പു്, മരച്ചീനി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കുഷ്ഠരോഗം വ്യാപിക്കുമെന്നു് ഒരു ധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായി.

PRESIDENT: Is that one of the general ideas now?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: When it was introduced for the first time.

MR. T. T. KESVAN SASTRI: ഇതു് കുറെവർഷങ്ങൾ മുൻപാണു്. തൻമൂലം മരച്ചീനികൃഷിക്കു് സാരമായ പ്രതിബന്ധംനേരിട്ടു. അതുപോലെ വാഴരോഗത്തിൻറെ നിവാരണ വേലകൾ നാട്ടിൽ നിയമം മൂലം വന്നാൽ വാഴകൃഷിക്കാർ ശങ്കിച്ചു് വിമുഖരായിത്തീരാനിടയുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൻറെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തുവാൻ പ്രത്യേകം താല്പര്യപ്പെടുകൊള്ളുന്നു.

RAJYASEVANIRATA S. CHATTANATHA KARAYALAR (*Deputy President*): Sir, both Mr. Narayana Iyer and Dr. Karunakaran have by facts and figures impressed on us the magnitude of the problem. The disease, has already assumed great magnitude and it is likely to assume alarming proportions unless it is immediately eradicated by measures which they have placed before the House. The measures which they recommend are to destroy all plantations in the effected area, to stop cultivation in the affected area and to stop transporting the plants from the affected area to the unaffected areas.

Sir, these measures have been recommended by an expert body competent to give us advice in this matter—the Biological Section of the Research Department. These measures I understand have also been endorsed by the Agricultural Department. There is no doubt Sir, that the problem is assuming alarming proportions. Dr. Karunakaran put it in mathematical language by saying that it is spreading in geometrical progression. That means today the affected area comes to about 250 square miles, tomorrow it may be one thousand square miles and the day after tomorrow it may be 4900 square miles. Both these honourable members have impressed us with the magnitude of the problem from the point of view of the economic value of the plantations, the value being of the order of a crore of Rupees. That is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rajyasevanirata S. Chattanatha Karayalar.]

the risks that we are running if we do not lend our ungruding support to the measures that have been recommended. They have also stated that no palliative measures will meet the requirements of the situation. The destruction of the plantation in the affected area is the main recommendation that has been placed before us and there seems to be unanimity of opinion in favour of it. The only difference of opinion so far as I can see, was with regard to the time when these measures should be put into operation, whether we should allow some time for the measures to come into operation, whether it is necessary to educate public opinion and to do propaganda among the cultivators. That seems to be the only difference of opinion. For my part it appears to be a very dangerous thing to conceive of because as Dr. Karunakaran and Mr. Narayana Iyer said the problem is assuming alarming proportions. The progression is geometric so that it will be dangerous to take public opinion and see whether public opinion will give its support to the measures that have been recommended. If we take time to educate public opinion in favour of these measures, I think that it will be a case of locking the stable after the steed has been stolen. The havoc would have been completed and there would be no problem to be solved. The whole plantations would have been laid waste. Therefore I appeal to the House to adopt these measures at a very early date, without taking any time to educate public opinion. It has already been considered by a technical body which is competent to advise us in the matter. We have to be guided by their advice and we should immediately adopt them. I should also say that instead of taking time to educate public opinion, a legislative measure should be immediately introduced in the form of a proclamation embodying all these measures. With these few words I support the motion with all the emphasis that I can command.

MR. J. E. A. PEREIRA (*Commerce and Industry South*): We are thankful to the Government for giving a lucid exposition of the danger. Now that the terrific defects of this disease are brought to us, I am only wondering why this matter had not been brought earlier. As I was listening to the various speeches regarding the steps to be taken, I am wondering what are going to be the repercussions of these measures in the economic life of the country. Of course there are questions such as whether we should elicit public opinion on the matter, whether compensation should be paid to the planters effected by the measures etc and whether the suggested remedy is worse than the disease. No doubt we are faced with a very bad predicament. Now that the disease has got to its worse, are we going to sit down and see it taking rapid strides and its total destruction or are we going to check its progress? The suggested measures are very drastic. It is considered that it is essential to destroy plantations in the affected locality so that the infection may not be carried to other

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

areas to the detriment of the safety of other plantations now unaffected. Which is the lesser of the two evils? It seems wiser to adopt the lesser of the two evils. Let the Department understand that the destruction is a very bad thing and one which is bound to have some repercussion on the economic structure of the society. But we certainly cannot permit that disease which has already spread to about 200 odd square miles to spread to a wider area. But fully knowing that the plantain is a very essential item in the food of the people remembering the fact that every particle of the plant is edible as was pointed by Mr. Narayana Iyer, if we are going to destroy all the plantations, certainly we are going be affected. Now, the effects of the disease are so terrific that I wonder whether we can wait till public opinion is in favour of this drastic measure. Although I would like to support Mr. Kuriakose's motion, I am not able to do so. Because supposing the Government do not interfere what will happen? The plants will eventually die of the disease. Therefore the evil will happen in any case and the cultivator will have to suffer the loss. Therefore I cannot support the request for compensation. But I agree with Mr. Varghese that the Departmental heads must take all steps to see that the cure suggested is not worse than the disease. So I would entreat the departmental heads to realise this serious repercussion in the economic structure in society and carry out the remedial measures in the most careful manner and do not relegate the work to minor officers.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI (*Nominated*) : I take this opportunity to thank Government for having informed this House about the serious situation that has arisen in regard to the cultivations of the State. The speeches made by Mr. Narayana Aiyar and Doctor Karunakaran present a very terrible picture of the conditions that are likely to arise very soon in the State. Therefor I request Government that no time should be lost in taking the necessary legislative measures for getting rid of the evil.

It has been pointed out by certain friends that the public must be first prepared to accept these measures calmly and to make them acquisce in the proposals that are being made by Government. With my experience, I may say that the public do not generally endorse such actions because their pockets are affected. When plague broke out in Alleppey, when with the best of intentions, Government came forward with many measures to stop the fell disease, when their own lives were in peril, people were not prepared to fully co-operate with Government. They were creating all sorts of troubles and difficulties. Therefore these difficulties will continue because they are short-sighted enough not to realise the gravity of the situation. When the safety of the State is at stake, when the Government are convinced on expert opinion that something has to be done immediately, when the representatives of the people have been convinced beyond a shadow of doubt that such measures are necessary, we request Government to adopt such necessary measures immediately, and without delay.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. A. MATHEW : May I know whether the honourable member would advocate the wholesale destruction of plantations ?

MR. M. L. JANARDANA PILLAI : I think it is a silly question.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: (*Menachil* cum *Thodupuzha*): സർ, വാഴയുടെ രോഗത്തെപ്പറ്റി ഒരു സംഗതിയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതല്ല. എങ്കിലും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഇവിടെ പലേ വഴികളിൽ തിരിയുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു തോന്നിയതാണ്. രോഗം ബാധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാഴകളെ, വാഴക്കൃഷിക്കാർ തന്നെ നശിപ്പിക്കണമോ, സർക്കാർ ഇടപെട്ടു നശിപ്പിക്കണമോ എന്നുള്ളതാണ് ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്ന പ്രശ്നം.

PRESIDENT : It is not so simple as that. The proposition is not whether the Government should destroy the plantations or whether they should allow nature to destroy the plantations. It is whether all the plantations of the future for 20 or 30 years should be allowed to be destroyed by nature or whether Goverment should intervene in about 250 square miles. That is the problem.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ഗവണ്മെൻറു പ്രവേശിച്ചു് രോഗം പിടിപെട്ട വാഴകളെ നശിപ്പിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞതു് ഞാൻ അതിൻറെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണു്. ഇത്തരം വാഴകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നപക്ഷം, അതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു് വലിയ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഈ വാഴകളെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിഞാൻ തിരക്കിയതിൽ, ഇവയെ താഴ്ചയുള്ള കുഴികം കുഴിച്ചു് അതിനകത്തിട്ടു മൂടണമെന്നാണു് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു അറിയുന്നു. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ആയിരംമൂട്ടു് വാഴ കൃഷിയുള്ള ഒരുവന്നു്, ഗവണ്മെൻറു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാതിരി കുഴികം കുഴിച്ചു് ഈ വാഴകം മൂടണമെങ്കിൽ, ഏകദേശം ആയിരംരൂപയുടെ ചെലവു വന്നേക്കാം; അതിലേക്കു് നിയമിതരാകുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെന്നു് വാഴക്കുഴി മൂന്നടിയോ നാലടിയോ താഴ്ചയിൽ കുറയാതെ എടുക്കണമെന്നു് പറയും: അവർകർഷകരെ സമീപിച്ചു് കുഴികം പരിശോധിക്കുകയും അവർ ഉദ്ദേശിച്ച മാതിരി കുഴിയെടുത്തിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുകയാണെങ്കിൽ മൂടിയ വാഴകളെത്തുന്ന രണ്ടാമതു് കരയ്ക്കെടുക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടും; ഒരു പ്രാവശ്യം ഒരു കൂലി എടുക്കുന്നവകയ്ക്കു് രൂ അണയൊ ഫ 0 അണയൊ ചെലവു വരുന്നു. ഇപ്രകാരം വാഴക്കൃഷി ചെയ്യുന്നവക്കു് വാഴയുടെ നഷ്ടം മാത്രമല്ല ഈ വക ചെലവുകൾകൂടി വരാനിടയുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. K. KURIAKOSE: കുഴികുഴിച്ചു എടുത്തു വാഴകുഴി മൂടുന്ന ജോലി ഗവണ്മെൻറ് എടുക്കുന്നതിൽ മെംബർക്ക് വിരോധമുണ്ടോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: രോഗം പിടിപെട്ട വാഴകളെ നശിപ്പിക്കണം, എന്ന് നിയമം ഉണ്ടാകുന്നതിൽ എനിക്ക വിരോധമില്ല. രാജ്യത്തുള്ള വാഴകൃഷിക്ക് എന്നാത്രമല്ല, എല്ലാ കൃഷികൾക്കും ദോഷം വരുത്താതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കടമ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്. ഇവിടെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കി പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോഴേക്കും വാഴയും നശിക്കും രോഗവും ശമിക്കും എന്നു വരാം.

വാഴകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, പാളയംകോടൻ, കണ്ണൻ, മുതലായ വാഴകളിൽ ഒരു വാഴയുടെ മൂട്ടിൽനിന്നും വിത്തുകുഴി താനെ മുളച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട് ചെലവു അത്ര അധികമായി ഉണ്ടാവുകയില്ലാ. എന്നാൽ ഏത്തവാഴകൃഷിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതൊന്നും സാധിക്കുകയില്ല. അതിന് മറ്റുള്ള വാഴകുഴി കൃഷിചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചെലവു ചെയ്യണം. ഓരോ മൂട വാഴയ്ക്കും ഓരോ രൂപായിൽ കുറയാതെ ചെലവു വരുന്നു. ഇതുമെല്ലാം കൈയിൽനിന്നും ചെലവുചെയ്ത വാഴകൃഷിയിൽ നിന്നുമുള്ള ആദായം ലഭിക്കാറാകുമ്പോഴേക്കുമായിരിക്കും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെന്ന് ആ വാഴകളെ മുഴുവൻ കുഴികുഴിച്ച് അതിനകത്തു ഇട്ടു മൂടണമെന്ന് പറയുന്നത്. രോഗം പിടിപെട്ട വാഴകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ള വാഴകുഴികൾക്കു രക്ഷ കിട്ടിയേക്കാം. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ധാരാളം വാഴകുഴി കൃഷി ചെയ്തിട്ടുള്ള കർഷകന്, ധാരാളം പണം ചെലവുചെയ്തു വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വാഴകുഴി നശിക്കുന്നതിൽ വച്ചുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തിനും പുറമെ, അവയെ കുഴികുഴിച്ചു മൂടുന്ന വകയ്ക്കുള്ള ചെലവുംകൂടി സഹിക്കേണ്ടതായി വരും. ഇപ്രകാരം കർഷകന് നഷ്ടം വരുന്ന വിധത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് അവരുടെ തലയിൽ കുമത്തുന്നതു നല്ലതല്ല. ഇവിടെ കാളറാ, മുതലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ പടർന്നുപിടിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും മരുന്നുവകയ്ക്കും; ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഞ്ചാരപ്പടി വകയ്ക്കുമായി വൻതുക ചെലവുചെയ്യുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ വാഴകുഴികൾക്കും പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ രോഗനിവാരണത്തിനായി വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നും, അതിലേയ്ക്കു വരുന്ന ചെലവു സാധുക്കളായ കർഷകരിൽ മുമത്തി അവരെ സങ്കടപ്പെടുത്തരുതെന്നും ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: Before putting the matter for the discussion of the House, there are one or two points which I would like to make clear. I listened with interest to what fell from the last speaker. It is just possible that Government functionaries might abuse their powers. But let us consider the essence of the matter. There is a person, let us say, with 100 plantains. Normally it is his duty, when the disease overtakes the plants, to take the necessary steps to get rid of the disease and to eradicate it. But it is felt that it would be asking too much of the ordinary cultivator to exercise so much of scientific perspicacity as to take the risk of destroying a tree which is apparently bearing fruit, in anticipation of a possible spread of an epidemic as to which he probably understands very little. Government have, therefore, to step into the breach. I have been thinking of what very many speakers have been stating. There is perhaps a case—Government have not come to any conclusion on this matter—for compensating those persons who have got adult trees which are actually bearing fruit and which trees have also to be destroyed. That matter will be considered. But apart from compensation in these cases, I do not think any other compensation can be contemplated.

The House indicated its assent to the taking of the necessary measures by Government.

DISCUSSION ON THE PUBLIC SERVICE RECRUITMENT RULES.

MR. S. N. URE: In instituting this discussion, I do not think I need waste much of this House's time. The review of the working of the Public Service Recruitment rules that I submitted to Government and the memorandum on one or two of the changes proposed in that review, have been circulated among the members of the House.

I should just like to point out again that the work of the Public Service Commissioner is simply to administer the rules already laid down by Government and make selections on qualifications laid down in the various schedules. Whether these rules have produced the effect that was expected of them or whether the personnel that have been selected on the basis of these qualifications have been the best possible, the Public Service Commissioner is not competent to decide. That must be decided by the people who have had to deal with this personnel. I expect that these points will come out in the discussion that is to follow. I think I can best serve the purpose of this discussion by answering any questions or giving any information as may be required in the course of the discussion. So with these few words, I propose that the review of the Public Service Recruitment Rules during the last four years be taken up for consideration.

PRESIDENT: Before discussion on this matter commences, I wish it is well that certain points should be clarified. It will be remembered by the members of this honorable House under what circumstances this particular report is being presented to this House. The question of the proportion of recruitment and the adequacy of it were for a long time under consideration both by Government and the public. There

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly